

Пролѣтъ

Цѣрна бѣлото кониче,
цѣрна синия синичецъ,
младо, руженно момиче
зван пролѣтень венець.

Теменужка мирозлвка
си показа свои цѣбъ
и зачана срамеливо
за венеца свои редъ.

Ластовица бързонрила
тукъ отново долѣтъ
и слаевиче нѣжно, мило
пѣсень пролѣтна запѣ.

Иванъ Фичевъ.

Пролѣтъ иде!

Пролѣтъ иде! Пролѣтъ иде!
се разнесе
и отнесе
този вѣкъ,
и аѣлъ мигъ
почерѣлантъ поле
се покриха съсъ цѣбъ.

Пролѣтъ иде! Пролѣтъ иде!
и въ гората
дървесата
тихо тамъ
и едвамъ
вѣтрещъ нѣжно поздравяи
и съ листеца ги даряи.

Иванъ Фичевъ.

Кукувича пѣсѣнь

У горница
До рѣчица
Кука, пѣе
И се сѣбе
Кукувица,
Хубавица:
— Пакъ гората
Зеленѣе,
Въ кошарата
Агиче блѣе.
Очаръ свиря
По баири.
Ясно слѣнце
Жаръ пилѣе,
Златно зрънце

Вечъ сарѣе,
По нивата
И полета
Вѣтъръ юженѣ
Цѣбъ люлѣе,
Дѣхъ се лѣе
Теменуженѣ
Изъ джунтъ
И горитѣ —
Кукувица
Хубавица
Кука, пѣе
И се сѣбе,
У горница
До рѣчица.

Ц. Н. Цанковъ

Крумъ

Крумъ въ махлата е познатъ,
като честенъ и сърдцатъ,
но не е доста завистливъ,
непослушенъ и сѣдливъ.
Сутринъ много му се спя
— времето си не сжжлй,
Става, най-подире той,
шомъ заплашате го съ бой.
Крумъ известенъ е спортнистъ
и отличенъ футболнистъ.
Той играе въ лъзан тѣмъ,
че е сѣблъ, непобедимъ.
Но загуи, презъ день, презъ два
ходя съ вързана глава.

Любомиръ Дойчевъ

Трезва пѣсень

Тамъ, дѣто трезвенъ лачъ проникне
и силю знаме се развѣй:
животъ и пѣсень тамо бликне
и себѣла радостъ тамо грѣй.

Думнитъ всички ставатъ чисти,
като балканскитѣ води,
лъжа, коварство, подлостъ низка
тамъ живага, нивага не царя . .

За туй сега се ний стремиме
да нѣма нѣтче въ нашии край,
де силю знаме се не вѣе
и трезва мисль не сивяи.

Борисъ Герчевъ.